

נזכר ונשכח

הוא הפך את ההליכה על המים למין אמנות. לעתים רחוקות נרטב. היה יוצא מנמל הדגים העתיק בשעות יום שונות. לפעמים עוד לפני הזריחה. לפעמים היה חוזר כעבור כמה דקות. לפעמים רק כאשר רכסי ההרים במזרח כבר האדימו באש השקיעה או כשהבערה במערב כבר הייתה לרמץ. אחר משחירה. איש לא הבין לרעם של טיולים בודדים אלה. היו שהציעו לו לעסק בסקי מים. אחרים הסתפקו בהלצות או במנוד כתפים. דגים שקטים שזרמו לרגליו היו עסוקים בשלהם. לא נחנו דעתם על האיש ההולך על המים. הימים היו קשים. כרגיל. צריך היה בראש וראשונה, לשוד, מלאכה לא קלה אפילו לדגים. מפלס המים ירד כתוצאה משנות בצורת רבות והדגים היו שבים לפעמים לבתיהם כשבכליהם פמות דגים שאין בהם אפילו כדי להזין את בני משפחתם שכבר עיפו מטעם דגים. מריחם. מן הקשקשים היבשים הממלאים את הבית הדל כמו מחטי ארנים על קרקען של חרשות אפלות. זה היה לפני זמן רב. מאז לא נראה בצבור. היו שאמרו שנסע לירושלים לרגל איזה ענן מדיני או דתי חשוב. אחרים טענו שנקרא להתעציות עם הבוס. בדיחנים שבחבורה - ואלה לא יחסרו לעולם - ציגו שלשם בודאי לא הגיע בהליכה על המים. כעבור זמן נשפח כליל. רק הזקנים, הרכלנים, עוד ספרו על אדם שהיה כאן. בשכר-הימים. ואף הלך על המים. את שמו כבר לא ידעו. אפילו הם לא זכרו, ואולי לא ידעו מלכתחלה. לשם מה עשה מה שעשה. דרכם של ספורים ממין זה החוזרים על עצמם לעלות על דפי-ספר או להשכח. ספורו שלו זכה גם בכך גם בכך: הוא נזכר בכמה ספרי מסעות תחת הכותרת פולקלור.

dorin